

Justitsministeriet har ikke i almindelighed forudsætninger for at udtale sig om enkeltlægers faglige kvalifikationer. For så vidt angår embedslægen på Bornholm kan Justitsministeriet imidlertid henvise til besvarelsen af spørgsmål nr. S 2637 fra samme spørger, hvoraf fremgår, at embedslægen angiveligt skulle have tilkendegivet generelt ikke at være i stand til at forestå undersøgelser af den omhandlede karakter.

Spm. nr. S 2972

Til justitsministeren (25/8 99) af:

Karen Rønne (V):

»Er det korrekt forstået, at hvis en gift kvinde får et barn med en anden mand end sin ægtemand under ægteskabet, har denne biologiske far ingen ret til barnet, hvis moderen nægter kendskab til denne mand, da den biologiske far ikke kan anlægge sag om faderskab, hvis dette er korrekt forstået, hvordan hænger det sammen med regeringens syn på ligestilling kønne imellem?«

Justitsministeren (Frank Jensen):

Efter den såkaldte pater est-regel i § 2 i lov om børns retsstilling anses et barn, der kan være avlet under moderens ægteskab, som udgangspunkt som barn af ægtemanden. Efter § 3 gælder det samme for børn, der fødes efter, at moderen har indgået ægteskab, men som må være avlet forinden.

Spørgsmålet om, hvem der kan rejse sag om faderskab til de nævnte børn, er reguleret i lovens § 5, stk. 1. Efter denne bestemmelse kan sag kun rejses af ægtemanden, moderen, barnet eller en for barnet beskikket værge.

Det er således korrekt, at det efter gældende ret ikke er muligt for andre mænd end ægtemanden at anfægte dennes faderskab.

Justitsministeriets Børnelovsudvalg har i december 1997 afgivet betænkning nr. 1350/1997 om børns retsstilling. Betænkningen indeholder forslag om en samlet revision af reglerne om faderskab. Udvalget foreslår i den forbindelse bl.a., at en mand, som har haft seksuelt forhold til moderen i den periode, hvor hun blev gravid, skal have ret til at få prøvet, om han er barnets far. Der henvises til betænkningen, side 47 ff.

Justitsministeriet forventer på baggrund af betænkningen og de indkomne høringssvar at fremsætte forslag til en ny børnelov i den kommende folketingssamling.

Spm. nr. S 2931

Til sundhedsministeren (23/8 99) af:

Jann Sjørnsen (KRF):

»Vil ministeren redegøre for, hvilken praksis hospitaler har med hensyn til fosterreduktion ved flerfoldgraviditet, og hvordan man i øvrigt forsøger at undgå flerfoldgraviditet i forbindelse med kunstig befrugtning?«

Begrundelse

TV 2 Nyhederne bragte 19. august 1999 klokken 22 et indslag, hvoraf det fremgik, at trillingegravide ofte oplever, at de presses til at få fjernet et af fostrene. »Vores Børn« har 20. august 1999 bragt en artikel, der beskriver problemstillingen. Her er overlæge Jakob Ingerslev på Fertilitetsklinikken i Århus citeret for at have sagt, at klinikken selvfølgelig presser kvinden til at få fjernet et foster, når hun venter tre, da der er risiko for en for tidlig fødsel, død og skilsmisse. Overlæge Niels Ulbjerg, Skejby Sygehus, afviser, at der er så store risici ved flerfoldgraviditet. Af artiklen fremgår det også, at alle, der venter mere end to børn, automatisk får tilbudt at få fjernet et antal fostre.

Svar (31/8 99)

Sundhedsministeren (Carsten Koch):

Jeg har indhentet en udtalelse fra Sundhedsstyrelsen vedrørende spørgsmålet. Sundhedsstyrelsen udtaler:

»Såfremt flerfold graviditet konstateres hos en kvinde, følger det efter Sundhedsstyrelsens opfattelse af lægens almindelige informationspligt efter lægelovens §6, at parret/kvinden også skal informeres vedr. de heraf afledte øgede risici for nogle eller alle fostrene samt evt. for kvinden, samt hvad der fra et sundhedsfagligt synspunkt kan tale for og imod et svangerskabsreducerende indgreb. Dette er efter Sundhedsstyrelsens skøn også sædvanlig praksis.